

**ایسکرا فرا رسیدن بهار و سال نو را
به کارگران و مردم تشنه شادی،
رفاه، آزادی و برابری
شادباش میگوید.**

اعتراض به زندگی زیر خط فقر و خواست فوری حداقل دستمزد ۷ میلیون

شهلا دانشفر

روزهای آخر سال است و بحث بر سر میزان حداقل دستمزد به مراحل اجرایی خود نزدیک میشود. بنا بر گزارشات دولتی بیست و دوم اسفند ماه دومین جلسه تعیین حداقل دستمزد توسط حکومت بر پا شد. اما این نشست بی نتیجه خاتمه یافت. دلیلش نیز اینست که جنبشی قدرتمند بر سر خواست افزایش حداقل دستمزدها به کف ۷ میلیون در جریان است و گفتمان اصلی این جنبش نه به زندگی زیر خط فقر، لغو حقوقهای نجومی و حق داشتن یک زندگی انسانی است. صف این جنبش را کارگران، معلمان، بازنشستگان و بخش عظیمی از حقوق بگیران جامعه تشکل میدهد. تا هم اکنون ۷ تشکل کارگری سندیکای نیشکر هفت تپه، سندیکای واحد، گروه اتحاد بازنشستگان و کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکلهای کارگری و نیز اتحادیه آزاد کارگران ایران، انجمن صنفی برق و صفحه ۲

نگاه هفته:

مجموعه اخبار و گزارشات هفته از شهرهای کردستان

صفحه ۴

نسان نودینیان

اخبار و گزارشات هفتگی از وضعیت زنان

صفحه ۵

عزیزه لطفی

یادداشتهای هفته

چهارشنبه سوری مناسبتی شاد همراه با سوزاندن حجابها

پاسخ کوبنده مردم تشنه شادی به حاکمیت ضد شادی!

صفحه ۶

عبدال گلپریان

اطلاعیه های حزب

- کارگران تصمیم بیشرمانه حکومت درمورد افزایش دستمزد را نمی پذیرند
- استقبال وسیع از طومار آزادی اسماعیل بخشی در نیشکر هفت تپه
- شلاق مطلقا ممنوع! فراخوان به کارزاری گسترده برای لغو مجازات شلاق!
- احکام شنیع و سنگین زندان و شلاق برای نسرین ستوده را محکوم میکنیم!

صفحه ۸

**روز جهانی زن!
از خیابان کارگر در تهران تا
شهرهای «پوردونو»، «ساجیله» و
سان کویونیو» در ایتالیا!**

صفحه ۳

نسان نودینیان

**بیانیه مشترک
چند تشکل کارگری در مورد
تعیین دستمزد سال ۱۳۹۸**

**حقوق های نجومی،
فلاکت عمومی**

علیه فقر و بیکاری متحد شویم، بپا خیزیم

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

اعتراض به زندگی زیر خط فقر و ...

از صفحه ۱

آنان نباید از حقوق کارکنان دولت کمتر باشد. در دل این مباحث است که رایزنی هایشان حول "افزایش" ۲۰ درصدی مزد کارگران می چرخد. معنای آن نیز رسیدن سطح حداقل دسمرز کارگران نهایتاً به رقم یک میلیون و سیصد و نود هزار است.

کارگران به این بردگی تن نخواهند دارد و صف آرایی ها از هم اکنون شکل گرفته است. کارگران نه تنها به زندگی زیر خط فقر اعتراض دارند بلکه خواستار برچیده شدن حقوق های نجومی و فاصله عمیق طبقاتی در سطح جامعه هستند. کارگران، معلمان، بازنشستگان با شعارهایی چون "حکومت سرمایه دار مفتخور نمیخواهیم" دارند کل بساط سرمایه داری حاکم را به چالش میکشند بیوستن به جنبش حداقل دستمزد ۷ میلیون، حرکتی در راستای تقویت جنبش علیه فقر و علیه توحش سرمایه داری حاکم است. باید وسیعاً به این جنبش پیوست.

پيام مراسم هشت مارس ۹۷ در تهران: دستمزدها را به بالای خط فقر ۷ میلیون ببرید" درد معیشت و گرانی و حقوق های چندین بار زیر خط فقر برای همه ما فلاکت عمومی را به ارمغان آورده است فقری که زنانه می شود و بر سر خانواده ها آوار می گردد. ما کار می کنیم که زندگی کنیم اما حقوق هایمان ریالیست و هزینه هایمان دلاریست! ۸ مارس را فرصتی قرار می دهیم که همراه با همه کسانی که در جنگ نابرابر نان مشتی به آسمان می کوبند، بگوئیم: حقوق ها را بالای خط فقر برسانید.

خط فقری که گفته شد ۷ میلیون تومان می باشد و دیگر زندگی برای ما در زیر خط بقا هم جایی ندارد!

دستمزد کارگران تحت عنوان پرداخت بخشی از مزد کارگران به صورت کالایی و انداختن اجناس بنجل به کارگران فراهم میکند. کلکی نخ نما که قبلاً هم به کار برده اند و بعد هم خبری از دادن کالاها به کارگران نشده است. علی خدایی سپس ادامه داده و میگوید اگر میزان حداقل دستمزد پایین باشد بر همان افزایش یکسان همه سطوح مزدی تاکید دارد. بدین ترتیب او یک مشت عبارات مبهم تحویل کارگران میدهد، برای اینکه تعرضی که در پشت درهای بسته شورایی عالی کار و از بالای سر کارگر به زندگی و معیشت کارگران در تدارکش هستند را لاپوشالی کند. لب و اساس این گفته ها اینست که همچنان در بر همان پاشنه می چرخد و برای حفظ مصلحت نظامشان و بحرانی که در آن گیر کرده اند، این معیشت کارگری و مردم این جامعه است که یغما خواهد رفت. کارگران شورایی عالی کار و کل این بساط سرمایه داری وحشی حاکم را قبول ندارند.

گفتنی است که زیر فشار فضای پر تلاطم جامعه و رشد افسارگسیخته نرخ تورم، بنا بر مصوبه مجلس اسلامی و تایید شورای نگهبان مقرر شده است که در سال ۹۸ به حقوق کارکنان دولت ۴۰۰ هزار تومان اضافه شود. بر سر این موضوع جنجال بسیاری به پا شده و بحث داغی بین دولت و مجلس به راه افتاده است. در حالیکه به گفته نویخت ۱ میلیون و ۱۰۰ هزار نفر از افراد شاغل و بازنشسته زیر ۲ میلیون تومان حقوق می گیرند. بر اساس همین گفته ها حتی با افزایش ۴۰۰ هزار تومان دستمزد آنها کماکان ۵ بار زیر خط فقر خواهد بود. بدون اینکه از درمان رایگان و یا تحصیل رایگان برای فرزندان شان خبری باشد. بعلاوه تنها پاسخ دولت نیز به این بخش از کارکنان دولت بیشرمانه اینست که در سال آینده افرادی که زیر ۲ میلیون تومان حقوق دریافت می کنند، مالیاتشان صفر خواهد شد و به کارکنانی که زیر ۳ میلیون تومان حقوق می گیرند "بسته حمایتی" تعلق خواهد گرفت. قولش به کارگران نیز اینست که دستمزد

فلزکاران کرمانشاه و کمیته پیگیری برای ایجاد تشکلهای کارگری بر سر این موضوع بیانیته داده و درخواست حداقل دستمزد تاکید کرده اند. همچنین در مراسم گرامیداشت ۸ مارس روز جهانی زن در تهران که به همت ندای زنان ایران برگزار شده بود بیانیته ای تحت عنوان "دستمزدها را به بالای خط فقر ۷ میلیون ببرید" صادر شد. این در حالیست که یک موضوع محوری در اعتراضات معلمان و بازنشستگان افزایش حقوقها به بالای خط فقر است. بدین ترتیب فضای اعتراضی در سطح جامعه و بطور ویژه در جنبش کارگری آنچنان فشاری برگرد حکومتمیان وارد کرده است که در مخمصه ای جدی برای تعیین میزان حداقل دستمزد قرار گرفته اند و جلسات تا کنونی ای به نتیجه ای نرسیده است و دارند از اینکه فقط یک هفته به پایان سال مانده است، به یکدیگر هشدار میدهند و نزاع هایشان بر سر این موضوع بالااست.

در رابطه با دومین جلسه شورایی عالی کار علی خدایی عضو این شورا و نماینده تشکلهای دست ساز حکومتی در رسانه های دولتی از اینکه در این نشست دولت تلاش کرده که نظرات نمایندگان کارفرمایان را با "نمایندگان کارگران" نزدیک کند، خبر میدهد. معنای واقعی این نزدیکی نیز اجماع بر سر تحمیل فقر بیشتر بر کارگران است. علی خدایی همچنین از تعیین افزایش حقوق کارمندان دولت و مخالفت دولت با آن و تاثیر این موضوع بر روی مذاکرات مزدی و اینکه هر ساله تصمیم بر سر میزان حداقل دستمزد کارگران با اجماع به پیش رفته است، امسال نیز چنین خواهد بود، گزارش میدهد. او با این سخنان عملاً نقش ضد کارگری تشکلهای دست ساز حکومتی و همدستی آنان با کارفرمایان و دولت در تعرض هر ساله به زندگی و معیشت کارگران را مقابل چشم همگان قرار میدهد. علی خدایی در همین سخنان با گفتن اینکه اگر عدد تعیین شده روی حداقل مزد فراتر از میزانی باشد که الان نتوانیم رسانه ای کنیم، آنوقت با "مزد ترکیبی" موافق خواهیم بود، میکوشد زمینه را برای تعرضی دیگر به سطح

به حزب کمونیست کارگری کمک مالی کنید!

حزب کمونیست کارگری برای تامین هزینه های ویژه ای که در این دوره با آنها مواجه است، به حداقل ۵۰ هزار یورو نیاز دارد. کلبه اعضا و دوستداران حزب و همه کسانی را که قلبشان برای آزادی از شر حکومت اسلامی و نظام گنبدیده آن میپتد فرا میخوانیم که به این فراخوان جواب مثبت بدهند و حزب را یاری دهند.

کمک های خود را میتوانید به یکی از شماره های زیر واریز کنید و یا از طریق تماس با واحدهای حزب کمک خودتان را به حزب برسانید.

شماره حساب و آدرس های تماس برای کمک مالی

سوئد:
Sweden
Post Giro: 639 60 60-3
account holder: IKK

آلمان:
Germany
M. Eli
Commerzbank
Kontonr: 727634800
BLZ: 60040071
IBAN: DE84600400710727634800
BIC/SWIFT: COBADEFFXXX

شماره حساب انگلیس ویژه کمک از انگلیس و از هر کشور دیگر:
انگلیس:
England
Account nr. 45477981
sort code: 23-24-60
account holder: WPI
branch: Wood Green
Bank: NatWest
IBAN: GB77 NWBK 6024 2345
BIC: NWBK GB 2L

سوالی دارید میتوانید با آدرس های زیر تماس بگیرید:

سیامک بهاری: ۰۰۴۶۷۳۹۸۶۸۰۵۱
markazi.wpi@gmail.com

از ایران:
تماس با حزب کمونیست کارگری:
از طریق واتس آپ و ایمو: ۰۰۴۶۷۳۵۵۶۲۴۶۲
tamas.wpi@gmail.com

آدرس تماس در کانادا:
بابک یزدی ۰۰۱۴۱۶۶۷۱۷۱۳۸
babakyazdi2@gmail.com

روز جهانی زن! از خیابان کارگر در تهران تا شهرهای «پوردونو»، «ساجیله و سان کویونیو» در ایتالیا!

نسان نویدینان

جنبش رهایی زن در ۱۷ اسفند (۸ مارس) ۹۷ خیابان کارگر در تهران را با آفیش (خانه، خیابان، کارخانه انقلاب زنانه) را فتح کرد، و نسرین رمضانعلی از ۶ تا ۹ مارس ۲۰۱۹ در حضور صدها نفر از مردم شهر «پوردونو» در ایتالیا هشت مارس را عاشقانه با بررسی ۴۰ سال جنبش رهایی زن، با کف زندهای متمادی و قیام در حمایت از زنان مبارز در ایران با شادی همراهی کرد.

نسرین رمضانعلی برای جنبش کمونیستی در سطح سراسری در ایران و برای مردم کردستان شخصیتی آشنا است. نسرین برای مردم در کردستان با بیش از سه دهه مبارزه کمونیستی، جنگیدن در سنگرهای مسلحانه علیه فاشیسم اسلامی سرمایه و بطور ویژه بعنوان یکی از دو بازمانده گردان شوان شناخته شده است. (بمباران شیمیایی حلبچه در ۲۵ اسفند ۱۳۶۶ توسط حکومت بعث عراق صورت گرفت. نزدیک به ۵ هزار نفر از مردم شهر حلبچه در اثر این حمله جنایتکارانه و فاشیستی متاسفانه کشته شدند و اعضای گردان شوان متاسفانه بجز نسرین رمضانعلی و یکی دیگر، تماما جان باختند. یاد عزیزشان گرامی و جاودانه خواهد ماند.)

فعالیت‌های نسرین برای مردم کردستان شناخته شده است، نسرین بواسطه شرایط خاص مبارزه جویی، سنت شکنی و روحیه اعتراض و مبارزه و بعنوان یکی از یادگارهای فرزندان عزیزشان از گردان شوان محبوبیت خود ویژه ای دارد. و البته این فاکتورها تنها مشخصه نسرین نیست، آژیتاسیون های گرم و کوبنده اش در میدانهای شهرهای آلمان و در ژنو (سوئیس) در کلن و فرانکفورت در دفاع از کارگران، زندانیان سیاسی، کارگران زندانی و علیه اعدام تا حضورش در جلسات سخنرانی و تلویزیونها از نسرین شخصیت محبوب و توده ای ساخته

است. نسرین محصول کمونیسم دخالتگر و حزب کمونیست کارگری ایران است. محصول پراتیک انقلابی و تاثیرگذاری کمونیسم در زندگی مردم است. نسرین فعال پیگیر و شناخته شده جنبش رهایی زن و حاصل مبارزه بی وقفه برای سوسیالیسم است.

امسال نسرین رمضانعلی بدعوت نهاد «neda day» روز ندا «در دو شهر «پوردونو» و «سیسیلا» در ایتالیا بمناسبت ۸ مارس روز جهانی زن سخنرانی داشت. با کوله بار تجربه هایش در ارتباط با ۴۰ سال جنبش رهایی زن و سخنرانی های گرمش مهمان مردم این شهرها بود.

گزارش ضمیمه بخشهایی از فعالیتهای نسرین رمضانعلی در ایتالیا را منعکس میکند. گزارشی از سمینار هشت مارس در شهر «پوردونو» در ایتالیا با حضور نسرین رمضانعلی

روز ۶ مارس از ساعت ۶ صبح تا ساعت ۹ در برنامه تلویزیونی کانال ایتالیا بعنوان یک لیدر سیاسی معرفی شد و نسرین از وضعیت زنان صحبت کرد. در این برنامه مردم زنگ میزدند و نسرین جوابگوی سوالها آنها بود. همچنین مهمانهای این برنامه نیز وجود داعش را که انگار با پوست گوشت استخوان لمس کرده باشند از جنایت داعش در عراق و سوریه گفتند. و نسرین گفت داعش در ایران اکنون ۴۰ سال است حکومت میکنند و جنایت میافزینند. که زنان این حکومت داعشی را به مصاف کشیده اند و زنان مسلحانه با این حکومت ۴۰ سال پیش در صفوف سازمانهای چپ جنگیده اند. برنامه امروز ۷ مارس ساعت

۱۰ صبح در سینما Zieroo به مناسبت روز جهانی زن با نشان دادن فیلمی تحت عنوان «مستندی به نام رادیو کوبانی» شروع شد. بعد از نمایش فیلم طاهر جعفرزاده مسئول موسسه ندا نسرین رمضانعلی را معرفی کرد. وی توضیح کوتاهی پیرامون مردم منتسب به کرد که در چهار کشور ایران، عراق سوریه و ترکیه زندگی میکنند، به جلسه ارائه داد. سپس نسرین رمضانعلی سخنرانی کرد. او در ابتدا از شرکت کنندگان در جلسه تقاضا کرد به احترام تمامی زنانی که در راه مبارزه برای آزادی زن و حقوق زنان جان باخته و قربانی حکومت اسلامی و قوانین ضد زن شده اند، یک دقیقه سکوت کنند. به درخواست نسرین سکوتی کامل بر جلسه حاکم شد و سپس حاضرین با بلند شدن و دست زدن، به زانی که در راه آزادی مبارزه کرده و جانشان را از دست داده اند ادای احترام کردند. نسرین رمضانعلی ابتدا تاریخی از زندگی مبارزاتی خود را توضیح داد. به شرایط و موقعیت زنان اشاره کرد. و اینکه ما شاهد عروج دو جنبش قوی در منطقه هستیم جنبش ضد مذهبی و اسلامی، جنبشی که علیه داعشیان حکومت ایران است و این مبارزه ۴۰ سال است قدمت دارد. و جنبش اجتماعی و قدرتمند دیگر جنبش رهایی و آزادی زن است که از ابتدای سر کار آمدن جمهوری اسلامی قد علم کرد. امروز این جنبش رهبران و سخنگویان خود را دارد. گام به گام حکومت داعش اسلامی ایران را مجبور به عقب نشینی کرده است. در عین حال داعش در کردستان عراق و سوریه تمام عیار چهره کریه اسلامی خود را به نمایش گذاشت. جنایت کرد، زنان

را برده کرده و در بازار فروخت. اگر نام کوبانی در سوریه برای هر کسی آشناست، نتیجه مبارزات زنان و انسانهای آزادیخواه در مبارزه بر علیه جریانات تروریستی نظیر داعش می باشد. رسانه های عمومی امروز صدای مردم کوبانی علیه داعش را جهانی کرد. صحنه های فیلم مستندی که نشان داده شد، مرا به دو دوره زندگیم برد. زمانی که جمهوری اسلامی به کردستان حمله کرد. بمباران و توپ باران کرد برای سرکوب مردم کردستان. خیلی ها را در کوچه و خیابان اعدام کرد تا روحیه مبارزاتی را در هم بشکند. در دو یورش به دستور سران جنایتکار اسلامی شهرها و روستاها را تبدیل به خرابه کردند. و قتل عام کردند. بار دوم شاهد زنده جنایتی عظیم در حلبچه بودم. بمباران شیمیایی این منطقه توسط دولت جنایتکار عراق که باید با فاجعه هیروشیما و ناکازاکی مقایسه شود، بیش از ۵ هزار نفر در کمترین زمان ممکن قتل عام شدند. سیاستهای همه دولتهای منطقه بشدت ضد انسانی است. در این سیاستها قربانی مردمی هستند که میخواهند در صلح و بدون جنگ در کنار هم زندگی کنند. در میان صحبتها بارها حاضرین نسرین را تشویق کردند. در قسمت پرسش و پاسخ سوالات زیادی پیرامون زندگی شخصی نسرین رمضانعلی مطرح شد. حضوریک پروفیسور تاریخ نیز بخشی از برنامه امروز بود که گفت خیلی خوشحال هستم یک شاهد زنده را اینجا داریم که بعنوان یک لیدر سیاسی مبارزات در این سالها، اینجا حضور دارد و از تجربیات خودش میگوید. وی در پایان سوالاتش پیرامون وضعیت زنان و

مردم کردستان گفت بعنوان یک استاد تاریخ امیدوارم هیچ وقت جوانان ما مجبور نشوند برای داشتن آزادی اسلحه بدست بگیرند. نسرین رمضانعلی خیلی ساده گفت اگر تنها به ۱۰۰ سال پیش تاریخ ایتالیا نگاه کنید متوجه خواهید شد پدر بزرگان شما و مادر بزرگان شما برای بدست آوردن آزادی جنگیدند. وی اشاره کرد به مادر دوستش که ایتالیایی است و مادرش پارتریزان بوده است. و اینکه وقتی وی از خاطراتش میگفت احساس میکردم او دارد داستان زندگی مرا مرور میکند. شکست فاشیسم در این کشور حاصل این مبارزات بود.

روز ۸ مارس صبح و بعدازظهر در دو سمینار صدها نفر شرکت کردند. و نسرین از موقعیت زنان صحبت کرد. نسرین با تاکید بر دو جنبش قوی در منطقه و مبارزه زنان برای رهایی از قوانین اسلامی و مردسالارانه و اشاره هزاران زن مبارز که جانباختند، و یا اکنون در بدترین شرایط در زندان هستند اما حاضر به کورنش در مقابل حکومتهای فاشیستی نشدند چنان فضا تحت تاثیر قرار گرفتند سالن به احترام این مبارزات و این زنان به پا خواستند و سرتعظیم فرود آوردند و کف زدند!

نشان دادن فیلم مستند من یک انقلابی هستم و همراهی کارگردان این فیلم و صحبتهای نسرین رمضانعلی توجه مردم را با موقعیت زنان معطوف کرد که در این مستند کمتر اشاره داشت. آنهم

نگاه هفته:

مجموعه اخبار و گزارشات هفته
از شهرهای کردستان

نسان نودینیان

در این شماره ایسکرا ۹۸۰ ستون نگاه هفته اخبار دستگیری و محکومیت چند فعال سیاسی از جمله محکومیت چند باره بهنام ابراهیم زاده را منعکس کرده ایم. دستگیری ها و محکومیت فعالین کارگری و مدنی و سیاسی در یکسال گذشته بیشتر شده است. حکومت اسلامی بخیال خودش با دستگیری های وسیع می خواهد جلو اعتراضات توده ای مردم را بگیرد. هدف اول حکومت اسلامی همین است، و با دستگیری و بگروگان گرفتن زندگی و مبارزه فعالین کارگری و سیاسی می خواهد تاثیر و نقش مهم آنها در سازماندهی اعتراضات مردم را خنثی کند. ما شاهدیم که سیاست دستگیری و احضار و احکام زندانی و شلاق ناکام بوده، اعتراض و مبارزه و اعتصاب در سطح سراسری در جریان است. کارگران و معلمان با اعتصابات کوبنده و مداوم پرچم مبارزه سیاسی و مطالبات اعتراضی را بلند نگه داشته اند. راه حل جلوگیری از دستگیری کارگران و معلمان زندانی مبارزه ای سراسری و بویژه در گرو دخالت خانواده های زندانیان سیاسی و کارگران زندانی و معلمان و با شرکت موثر فعالین و سخنگویان جنبش کارگری و معلمان، است. با دخالت فعال آنها مبارزه برای آزادی کارگران و معلمان و زندانیان سیاسی به نتیجه مطلوب میرسد.

بهنام ابراهیم زاده بار دیگر
به ۶ سال حبس محکوم شد

بهنام ابراهیم زاده، که روز دوشنبه ۱۳ بهمن ماه با سپردن وثیقه ۲۰۰ میلیون تومانی از زندان اوین آزاد شد، توسط شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب تهران به ۶ سال حبس تعزیری محکوم شده است.

حکم حبس تعزیری برای "بربار کاوه"،
وریا فرجی، هوشیار کسرائی

براساس احکام صادره، "بربار کاوه" ۲۵ ساله فرزند امین به پنج سال حبس تعزیری، "وریا فرجی" ۳۱ ساله فرزند عبدالله به پنج سال حبس تعزیری و "هوشیار کسرائی" ۴۱ ساله فرزند رشید به شش سال حبس تعزیری و تبعید به سیستان و بلوچستان محکوم شده اند. دادگاه انقلاب میروان این سه شهروند را به "عضویت و همکاری با یکی از احزاب اپوزیسیون حکومت ایران" متهم کرده است.

دستگیری در دیواندره

"افشار فتحی" ۲۶ ساله فرزند احمد اهل روستای "تنگیسر" از توابع منطقه زاوورد سنندج در شهرستان دیواندره بازداشت گردید.

۲۵ اسفند مهیاد؛ کارخانه واکسن سازی
روناک تعطیل و کارگران بیکار شدند

کارخانه واکسن سازی روناک که با نام کارخانه تولید فرآورده های زیستی روناک در مساحتی بالغ بر ده هزار متر مربع و با هزینمای در حدود ۱۲ میلیارد تومان توسط بخش خصوصی چند سال پیش در مسیر جاده مهیاد میاندوآب احداث شده بود، تعطیل شد و کارگران شاغل در این کارخانه در آستانه نوروز بیکار شدند.

پیام انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار
کرمانشاه به مناسبت نوروز ۱۳۹۸

در پایان سال ۹۷ و در آستانه شروع سال ۹۸ قرار داریم. سال ۹۷ به پایان خود نزدیک می شود و طبقه کارگر و اکثریت جامعه یک سال پر مشقت از همه لحاظ را سپری نمود. سال افزایش ۳۰۰ الی ۴۰۰ درصدی قیمتتها، سال عمیق تر شدن دره فقر و گرسنگی، افزایش آمار بیکاری چند میلیونی، کودکان کار، اعتیاد، تن فروشی و خودکشی برای اکثریت و سال افزایش آمار و ارقام افسانه ای دزدی ها و غارت ثروت اجتماعی و عمومی توسط مقامات و مسولان حکومتی و در عین حال سال تشدید سرکوب ها، بازداشت ها و صدور احکام شنیع شلاق و زندان های طولانی مدت و ادامه انسان کشی رسمی از محرومان جامعه تحت عنوان اعدام.

اما این کل ماجر و اتفاقات مربوط به سال در حال سپری شدن نیست. در برابر این همه فشار، سرکوب، زندان و کشتار زندانیان، اتفاقات امید بخش چشمگیر و فراوانی نیز رخ دادند. مبارزات کارگران، معلمان، بازنشستگان، رانندگان، کشاورزان علییه فلاکت، گرانی، بی آبی و غیره که برجسته ترین آنها اعتصابات کارگران هپکو، هفت تپه و فولاد اهواز، چند دوره اعتصابات سراسری رانندگان، چند دوره تحصن سراسری معلمان و تجمعات مکرر بازنشستگان بودند و مبارزات زنان علییه تبعیض و حجاب و به علاوه اعتراضات دانشجویان و حمایتشان از اعتصابات کارگری که بسیار بیشتر از گذشته تنیدگی و همبستگی میان جنبش های

اجتماعی را نمایان ساخت و بنیان های یک جنبش توده ای و سراسری را قوام بخشید، آن اتفاقات امید بخش است که بر مبنای تغییر توازن قوا به نفع جنبش آزادیخواهی، برابری طلبی و خواهان رفاه و زندگی انسانی رو نمایی کرد و نوید غلبه بر همه ناهنجاری ها و فشارهای معیشتی، سیاسی و اجتماعی تحمیل شده را می دهد.

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه فرا رسیدن سال نو را به همه کارگران و اکثریت مردم محروم و در عین حال مبارز و معترض به وضع موجود و خواهان رفاه، شادی و آزادی تبریک می گوید.

با آرزوی سالی سرشار از امید و تلاش برای تحقق آرمان های انسانی.

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار
کرمانشاه

۲۵/۱۲/۱۳۹۷

گفت و گو با محمد نظری زندانی سیاسی
۴۴ ساله ای که ۲۲ سال است زندانی است

محمد نظری، زندانی سیاسی محبوس در بند چهار سالن ۱۲ زندان رجایی شهر کرج است که از دوران حبس ۲۲ ساله خود، ناگفته های بسیاری دارد.

دست نوشته های از نظری در اختیار خبرنگار رادیو زمانه قرار گرفته است که در آن از فرستاده شدن پرونده اش به کمیسیون عفو و بخشودگی خبر داده است، اما با وجود گذشت «چند ماه»، هنوز پاسخ روشنی به او نداده اند و مشخص نیست که آزاد بشود یا نه.

او نوشته است، با این شرایط آزادی ما می ماند برای روز قیامت.

محمد نظری که به اتهام همکاری با حزب دموکرات کردستان در زندان است، در نامه ای که هفتم دی ماه سال گذشته در خبرگزاری هرانا منتشر شده، نوشته است: «در سال ۸۰-

۸۱ برای آزادی من پنج میلیون تومان می خواستند ولی به خاطر نداشتن و عدم پرداخت آن تاکنون در زندان هستم و همچنان ادامه دارد. در سال ۹۱ به دستور دادستانی کل کشور پرونده اینجانب مورد بازبینی قرار گرفت و بعد از چند ماه حکم عفو و آزادی از سوی دادگاه صادر شد ولی در آخرین مرحله اطلاعات با آزادی من مخالفت کردند.»

او آذر ماه سال ۹۲ نیز از ریاست قوه قضاییه، درخواست دادرسی مجدد کرده بود.

این زندانی سیاسی ۴۴ ساله که نیمی از عمر خود را در زندان گذرانده است، در

گفت و گویی با رادیو زمانه، برخی تجربیاتش از سال های حبس را شرح داده است. او گفته که بدترین دوران زندان و بیشترین تعداد اعدام ها را در دولت اکبر هاشمی رفسنجانی دیده تجربه کرده است.

یک روز عادی در زندان برای شما چگونه می گذرد؟

محمد نظری- کاشکی این سوال را از بقیه دوستان که شما اینجا می شناسید، می پرسیدی.

چرا؟ ... الو! ... {سکوت}

... -از نظر روحیه باید به خودم افتخار کنم. بعد از ۲۲ سال به خاطر مرخصی یا حتی آزادی هنوز سر تعظیم در برابر هیچ بنی بشری فرود نیآورده ام. یک هوادار ساده حزب دموکرات هستم، خواهم بود و به این افتخار می کنم.

در این سال ها برای این که قوی بمانید روحیه خود را چه طور حفظ کردید؟

-همین حزب دموکرات برای من مقدس است. به خاطر احترام به این حزب و آرمان های مقدسش و این همه جوانی که برای آزادی کردستان و ایران جان خود را از دست دادند، برای من روحیه ای شده که بتوانم ۲۲ سال طاقت بیاورم.

در این سال ها مثلا از خوردن غذای زندان خسته نشده اید؟ برای شما سخت نبوده؟

-من ۹۹ درصد غذای دولتی می خورم. از این بابت شرمنده نیستم، چون خیلی ها در جامعه و زندان هستند که شرایط شان بسیار بدتر از من است. من باز هم شکر می کنم.

در این ۲۲ سال شما چهار دولت (از هاشمی رفسنجانی تا خاتمی و احمدی نژاد) را در زندان تجربه کرده اید. آیا تغییرات سیاسی در زندان برای شما ملموس بود؟

-وقتی دستگیر شدم زمان رفسنجانی و اوج فشارها بود. در زندان ارومیه هر هفته بدون استئنا اجرای حکم اعدام داشتیم. متأسفم که بعضی ها فکر می کنند اصول گراها و اصلاح طلب ها با هم فرق می کنند، اصول گرایان شاید با خشم و سرکوبگری سر می برند، ولی باید بفهمیم که اصلاح طلبان به مراتب بدتر از اصول گراها هستند. آن ها با

خنده و پنبه سر می برند. احمدی نژاد و روحانی فقط به منظور پابرجا ماندن حکومت هستند. در این سال ها در حوزه سیاسی، اجتماعی و اقتصادی هیچ تغییری ندیدم. می دانید من گوشی ندارم، ارتباط چندانی هم با بیرون ندارم، ولی همین قدر که در تلویزیون می گویند، می بینم در وضع زندگی مردم هیچ تغییری ایجاد نشده است.

شرایط زندان در دولت هایی که پشت سر گذاشتید چه تفاوتها و تغییراتی داشته است؟

-تمی توان انکار کرد که زمان خاتمی

مارس روز جهانی زن " بودیم.

در دانشگاه علامه تهران، تریبون آزاد بمناسبت هشت مارس برگزار شده بود که دانشجویان پیشرو و رادیکال، سن تریبون آزاد را با نصب پوسترهایی با تصاویری از جدال زنان با گشت ارشاد مزین کرده و یک دانشجوی زن به سخنرانی علیه بردگی جنسی و عدم حمایت قانونی از زنان قربانیان آزار و اذیت جنسی پرداخت.

در مترو تهران، پخش گل به مناسبت هشت مارس و تبریک این روز مهم از طرف جمعی از زنان، به زنان دیگر در مترو اقدام اجتماعی و جالب دیگری بود.

در سطح شهر تهران، هشت مارس را در دوچرخه سواری یک زن که دوچرخه اش با بادکنکهای قرمز تزئین شده بود و پیام برابری زن و مرد میداد، بین هنرمندان و نوازندگان خیابانی، بین دستفروشان زن، در آرایشگاههای زنانه، بین کوهنوردان دارآباد تهران، هم میشد دید که حتی روزها قبل از فرا رسیدن این روز، با شعار گرامی باد هشت مارس و "برابری زن و مرد" شهر را به مطالبات پیشرو زنان مزین کرده بودند.

نمایشگاه خیابانی عکس در اعتراض به کودک هسری که مورد بازدید مرضیه ابراهیمی قربانی اسیدپاشی های زنجیره ای بصورت زنان به تحریک امام جمعه اصفهان قرار گرفت، و سخنرانی فعالین حقوق زنان بدون حجاب در خیابان ولیعصر تهران، دیدار با زنان بیمار و

توجهی در آن مستقر میکرده است را به خود اختصاص داد.

توسط گروهی دیگر، در همین منطقه تهران، کتابچههایی به مناسبت هشت مارس روز جهانی زن توزیع شد که مورد استقبال خوبی توسط رهگذران قرار گرفت.

پخش تراکت در محله های تهران با شعار "زن، کارگر، دانشجو، اتحاد اتحاد"، پرفورمنس درباره حقوق زنان در پارکی در تهران، گرافیتی ها و شعارنویسی ها با مضمون هشت مارس و حقوق زنان، پوشش اختیاری، آزادی، نقش انقلابی زنان، از دیگر اقدامات اجتماعی امسال بود.

در محله های شیراز، پخش پوسرها و تراکت های انقلاب زنانه در حمایت از فعالین دربند با تصاویری از سپیده قلیان، آتنا دائمی، گلرخ ایرایی، ساناز الهیاری، و در گرمیداشت سمبرل های مقاومت و ایستادگی زنان، زهرا نویدپور، ریحانه جباری و ندا آقا سلطان، پوسترهایی از چهل سال مبارزه زنان ایران، و نیز پخش "کیفرخواست زنان ایران" علیه چهل سال شکنجه، بیحقوقی، آزار و اذیت جسمی و روانی، تجاوز جنسی و جنایتهای سازماندهی شده قانونی، دولتی و قضایی و در یک کلام حکومتی صورت گرفت.

در مرکز و بازار شهر تبریز، شاهد پخش و نصب تراکت های انقلاب زنانه با شعار حکومت "زدن، شکنجه، سرکوبگر، سرنگون سرنگون" و "زنده باد دختران خیابان انقلاب"، "زنده باد انقلاب زنانه"، "زنده باد هشت

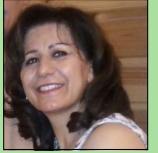
اسلامی فرا رسید؛ روز تولد فاطمه که حکومت چهاردهه با صرف هزینه های نجومی، تلاش کرده این روز را به عنوان روز زن به جامعه تحمیل کند و تمام نیروی سازماندهی خود را بکار گرفته که جامعه را به ظرفی برای مزین کردن ارزشهای ارتجاعی و اسلامی تبدیل کند. اما کنشهای انجام شده از روزها قبل از فرا رسیدن و در سررسید هشت مارس، دو واقعیت مهم را نشان میدهد؛ یکی اینکه جمهوری اسلامی در مهار و کنترل زنان ایران، که ابزاری برای سرکوب جامعه بوده یک حکومت ناتوان است و این ناتوانی بدون چهل سال مبارزه و جدال روزانه زنان با این حکومت بر سر حجاب اجباری، تفکیک جنسیتی و قوانین اسلامی، میسر نمیشد. و دیگری اینکه، این حکومت در اسلامیزه کردن جامعه ایران، در حمله به مدنیت و مدرنیسم، و نابود کردن ارزشهای جهانشمول انسانی، یک حکومت شکست خورده است، چرا که پس از چهل سال سرکوب و تحمیل ارزشهای اسلامی، جامعه همچنان به سراغ ارزشهای جهانشمول انسانی می رود و "روز جهانی زن" را در سطح شهرهای مختلف ایران گرامی میدارد

اجتماعی بودن، اعتراضی و سیاسی بودن هشت مارس، چشمگیر بودن دخالتگری طیف های مختلف جامعه و همبستگی جنبش های مبارزاتی و سیاسی با جنبش نوین رهای زن را در چندین اقدام که در ذیل به آن میپردازم، می توان دید؛

نمایشگاه خیابانی عکس با شعار "انقلاب زنانه" شامل عکسهایی از تظاهرات هشت مارس سال ۱۳۵۷ در اعتراض به فرمان خمینی به حجاب اجباری، و عکسهایی از مبارزات چهل ساله زنان ایران یکی از اقدامات سیاسی و رادیکال امسال بود. این نمایشگاه که با پخش و نصب پوسترهایی در خیابان انقلاب و مقابل دانشگاه تهران، در خیابان کاگر و خیابان ویلا در تهران با شعار "خانه، خیابان، کارخانه، انقلاب زنانه" روی دیوارها و ایستگاههای اتوبوس و باکس های برق و تابلوهای راهنمایی و رانندگی برگزار شد، یکی از مناطق مهم و استراتژیک تهران را که اتفاقاً حکومت نیروی سرکوب قابل

اخبار و گزارشات هفتگی از وضعیت زنان

تهیه و تنظیم: عزیزه لطفی

تجمع فعالان عفو بین الملل، فعالین کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی

۱۳۹۷شیدا قدوسی شهروند بهایی ساکن گرگان که در حال سپری کردن حکم ۵ سال حبس خود در زندان امیرآباد گرگان بود، پس از گذراندن یک سوم از دوران محکومیتش به صورت مشروط از این زندان آزاد شد.

تجمع فعالان عفو بین الملل، فعالین کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی و جمعی از فعالین سیاسی در پی فراخوان عفو بین الملل و فراخوان حمایتی کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی، با خواست آزادی نسرین ستوده در برابر سفارت ایران در شهر لاهه هلند. در این تجمع فعالین سیاسی با عکسهای زندانیان سیاسی دیگر از جمله معلمان زندانی، فعالین کارگری، مدافعان حقوق کودک، فعالین دانشجویی و فعالین محیط زیست و با شعارهای "تمام زندانیان سیاسی در ایران را آزاد کنید" در دست داشتند.

**پیام نوروزی فرنگیس مظلوم
مادر زندانی سیاسی سهیل عربی**
درود بر تمامی ملت ایران سال جدید را به همه ملت ایران تبریک عرض میکنم. امیدوارم که در این سال جدید شاهد آزادی تمام زندانیان سیاسی، عقیدتی، کارگران شریف، معلمان عزیز، فعالان حقوق بشری و تمامی کسانی که بخاطر عقایدشان در زندان اسیرند باشیم. سالی که صلح برابری و آزادی برکشورمان حکمفرما شود.

**بازداشت زینب طاهری
وکیل دادگستری.**
زینب طاهری وکیل دادگستری روز دوشنبه ۲۰ اسفند ماه در منزل شخصی خود بدست ماموران نیروهای امنیتی سپاه پاسداران بازداشت شد. وسایل شخصی او از جمله رایانه و تبلت را ضبط و با خود برداند و از محل نگهداری این وکیل و دلایل بازداشتش اطلاعی در دست نیست.

زینب طاهری که وکالت محمد ثلاث، زندانی اعدامی را بر عهده داشت، در تاریخ ۲۹ خردادماه سال جاری به اتهام تبلیغ علیه نظام و تشویش اذهان عمومی و نشر اکاذیب، توسط شعبه دوم دادرسی فرهنگ و رسانه بازداشت و در مردادماه ۹۷، از زندان قرچک ورامین آزاد شد.

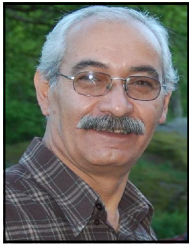
سازمان عفو بین الملل در بهمن ماه سال جاری اعلام کرد که ۱۱ وکیل دادگستری در سال ۲۰۱۸ در ایران بازداشت شده اند.

**شیدا قدوسی شهروند بهایی
از زندان گرگان آزاد شد**
شیدا قدوسی شهروند بهایی ساکن گرگان به صورت مشروط از زندان امیرآباد این شهر آزاد شد. روز دوشنبه ۲۷ اسفند روز جهانی زن امسال، به فاصله کوتاهی از روز زن در جمهوری

یادداشت‌های هفته / عبدالکبریان

چهارشنبه سوری مناسبتی شاد

پاسخ کوبنده مردم تشنه شادی به حاکمیت ضد شادی!

زنان و جوانان از حکومت اسلامی بساط چهل سال تحمیل فقر و فلاکت را جارو خواهد کرد.

کارگران و مردم آزاده و حق طلب برای بقا، برای برخورداری از یک زندگی انسانی، برای تامین شادی و امنیت و در یک کلام برای تحقق جامعه‌ای سوسیالیستی، ناچار و ناگزیر هستند که گنداب مفتخوران و شبکه مافیای دزد و چپاولگر نظام اسلامی را بزر بکشند.

به امید تحقق آرمانهای انسانی در سال جدید.

۲۹ اسفند ۱۳۹۷

۱۹ مارس ۲۰۱۹

هر چیز گویای اوج درماندگی رژیم است که پایان کار خود را جار میزند.

سران ریز و درشت مافیای اسلامی بخوبی دریافته اند که اعتصابات گسترده کارگری، اعتراضات هر روزه بخشهای مختلف مردم و تنفر و انزجار عمیق

آنگونه که انتظار میرفت مردم آزاده و تشنه شادی در سراسر کشور به استقبال چهارشنبه سوری و سال نو رفتند.

بجرت میتوان گفت که تدارک و استقبال از کارنوال چهارشنبه سوری امسال تا همینجا شکوهمند و بینظیر بوده است.

باید به مردمی که حاکمیت اسلامی تمام هستی شان را گرو گرفته است و اینگونه برای بدست آوردن شادی در مقابل هیولای ضد شادی میجنگند درود فرستاد.

این همان نسلی است که در دوران حکومت نکبت اسلامی دیده بجهان گشوده است و هر سال بهتر و کوبنده تر از سال قبل با تلاشی بی امان و برای خلاصی از فرهنگ ارتجاع اسلامی میادین و خیابانها را با اجرای رقصهای زیبا پر میکند.

این همان نسلی است که حکومت اسلامی از بدو ظهور نفرت انگیزش با انواع تبلیغات مسموم کننده و با زور و تهدید میکوشید آنان را به مساجد و برای خواندن روزه و نماز بکشاند اما همین نسل تمامی خزعبلات اسلامی را استفرغ کرده و امروز حاکمان مفتخور با وحشت تمام نظاره گر حضور در خیابانها و اجرای رقص، شادی و نشاط آنان هستند.

بیخود نیست که رئیس دادگاه انقلاب تهران "موسوی غضنفرآبادی از مهره های رژیم گفته است،

"اگر اعتراضات و نارضایتی های مردم علیه حکومت بالا بگیرد، آنگاه برای پایان دادن به آن از نیروهای شیعی حوثی از یمن، حشد الشعبی از عراق و نیروهایی از سوریه کمک خواهیم گرفت".

خزعبلات غضنفرآبادی قبل از

الله های مفتخور و جانی وارد فاز جدیدی شد. این فضای اعتراضی نوین ابا قابل بازپس گیری نیست و با اعتراضات زنان، کارگران و دیگر بخشهای جامعه همچنان دارد پیش می تازد.

چهارشنبه سوری در دوران حاکمیت مافیای اسلامی یادآور سوزاندن حجابها است. سنت سوزاندن حجابها در مناسبتهای چهارشنبه سوری در شهرهای کردستان و دیگر شهرها به امری جا افتاده تبدیل شده است. الگوی دختران خیابان انقلاب نیز کارزاری ادامه دار در همین راستا و تا سرنوشتی حکومت اسلامی است. امسال نیز میتوان این حرکت را برجسته تر، متفاوت تر و ابتکاری تر از گذشته توسط زنان و جوانان دختر و پسر به اجرا درآورد.

آغاز بهار علاوه بر ابراز شادی و سرور و رقص و پایکوبی که در خود موجب هراس حاکمیت است، بلند کردن صدای اعتراض علیه تبعیض جنسیتی و علیه تمامی نابرابری ها و بی حقوقی های اعمال شده از سوی رژیم اسلامی به نودونه درصدیهای زیر خط فقر نیز هست.

چهارشنبه سوری امسال را میتوان در سطحی گسترده و توده ای در فضایی مملو از شادی، آواز و موزیک و رقص و پایکوبی، همزمان با زیرپا نهادن، بر سرچوب کردن و سوزاندن حجابها، آخرین شب چهارشنبه سوری سال ۹۷ را تاریخساز کرد.

پیشاپیش چهارشنبه سوری و آمدن بهار را به همه مردم آزاده شادباش میگویم.

جمعه ۲۴ اسفند ۹۷

علیرغم چهل سال نکبت اسلامی حاکم بر ایران که با اسید پاشی، زندان، بازداشت و دیگر طرحهای سرکوبگرانه باندهای گشت و بسیج علیه زنان همراه بوده است، این رژیم هیچگاه نتوانست روزهای شاد چهارشنبه سوری، سال نو، هشت مارس، روز کارگر، روز کودک و دیگر مناسبتهای شادی آفرین، انسانی و حق طلبانه را از مردم بگیرد. در شرایطی که استقبال آغاز بهار و مناسبت چهارشنبه سوری میرویم که روز جهانی زن در قامتی استوار، محکم و برابری طلبانه صدای شکسته شدن استخوانهای پوسیده نظام اسلامی را بیش از همیشه بگوش همگان رسانید. هشت مارس امسال پیش درآمد چهارشنبه سوری و سال نو بود.

از هم اکنون انتشار ویدئو کلیپ های مختلف در میدیای اجتماعی و در بسیاری از میادین و خیابانهای شهرها پیام آور شادی، رقص و نشاط مردم است. دختران جوان با اجرای رقصهای زیبا در حلقه حمایت و تشویق تماشاگران و نوازندگان، بار دیگر کیان اسلام و ستونهای ترک خورده نظام اسلامی را بلرزه درآورده اند.

در شرایطی مردم به استقبال چهارشنبه سوری و سال نو میروند که مافیای مفتخور اسلامی زندگی و معیشت میلیونها انسان را با دستمزدهای چند برابر زیر خط فقر مواجه ساخته است. با این حال برپا کردن هر گونه فضای شاد، زیبا و متنوع توسط خود مردم، ضربه ای بر پیکر حکومت اسلامی است.

سال ۹۷ و قبلتر از آن فضای اعتراضی علیه حاکمان و علیه سیستم مافیای غارت و چپاول آیت

آدرس های تماس با حزب کمونیست کارگری:

سایت حزب: www.wpiran.org

فیسبوک: www.facebook.com/wpiran

تلگرام: https://t.me/wpi_hkki

کمیته سازمانده حزب

تلفن، واتس آپ و ایمو:
۰۰۴۷۲۳۵۵۶۲۴۶۲

ایمیل: tamas.wpi@gmail.com
تلگرام: [@sazmande](https://t.me/sazmande)
سایت: www.sazmandeh-wpi

تلویزیون کانال جدید

<http://newchannel.tv>

ایمیل: nctv.tamas@gmail.com

تلگرام: [@kanaljadid](https://t.me/kanaljadid)

پیامگیر: 0013108569897

دفتر مرکزی حزب

سیامک بهاری، ۰۰۴۷۲۳۹۸۱۸۰۵۱

ایمیل: markazi.wpi@gmail.com

کمیته خارج کشور حزب

ایمیل: komitexarej@gmail.com

تلفن: ۰۰۴۹۱۷۸۵۳۹۶۵۹۴

سازمان جوانان کمونیست

کانال تلگرام:

https://t.me/kanaljk_org/

اینستاگرام:

<http://instagram.com/javanan.komonist>

فیسبوک:

<https://www.facebook.com/cyo.sjk>

یوتیوب:

<https://www.youtube.com/user/sjkiran1>

کمیته کردستان حزب

سایت: www.iskraa.net

تلگرام:

<https://t.me/komitexkordestan>

ایمیل:

nasan.nodinian@gmail.com

فیسبوک

www.facebook.com/komite.kurdstan.wpi

کمیته آذربایجان حزب

ایمیل:

komiteazarbaijan76@gmail.com

فیس بوک:

[facebook.com/sahandazadiwpi](https://www.facebook.com/sahandazadiwpi)

کانال تلگرام: [@KSahand](https://t.me/KSahand)

تلفن و ای میل آدرس تماس با سردبیر

Tel: 00358405758250

E-mail: abdolgolparian3@gmail.com

از صفحه ۴ نگاه هفته: مجموعه اخبار ...

تعداد اعدام‌های سیاسی نسبت به زمان رفسنجانی خیلی پایین آمد. دوران خاتمی غذاهای زندان ارومیه خیلی بهتر شد، توهین برخی ماموران به پجهای سیاسی که الان هم شاهدیم خیلی کمتر شد که شاید به دلیل ترس‌شان بود. یادم هست در اندرزگاه شش که بودم ماموری بود به زندانی‌ها فحش خواهر و مادر می‌داد.

امیدوار هستم که یک روز از زندان آزاد شوید؟

— ببینید، من حکم ابد است. در این ۲۲ سال تجربه نشان داده قبل از این که به فکر آزادی باشم، باید به این فکر باشم که از نظر جسمی و روحی سالم باشم، امید به آزادی هست، اگر نداشتم نمی‌توانستم ۲۲ سال طاقت بیاورم. اما کسانی بودند که در توهم آزادی زندانی کشیدند و آخرش هم از دنیا رفتند.

منظور شما از توهم آزادی چیست؟

— اگر نماینده اطلاعات به من می‌گفت آقای نظری می‌خواهیم تورا آزاد کنیم و بعد من با توهم حرف این آقا می‌خواهیدم، به دو سال هم نمی‌رسیدم. می‌شکستم. اگر روزی بلایی سر من بیاید، به این دلیل است که به کسانی اعتماد کرده‌ام که ذاتشان دروغ است. در این مدت مادرم چرا مرد؟ به صراحت اعلام کنم تنها دلیل مرگ مادرم این‌ها بودند. بعد از ۲۰ سال مادرم رفته بود بیت رهبری. به او گفته بودند که خانم! پسر شما باید تا حالا اعدام می‌شد. دنبال عفو نباش. مادرم بعد از سه ماه تمام کرد. پس من هیچ وقت در این توهم زندگی نمی‌کنم. امیدوارم آزاد شوم، اما اگر نشوم هیچ مشکلی نیست. بالاخره کاری کرده‌ام که به نظر خودم حق بوده. کاری به جرف مردم و دولت ندارم، با حبس کشیدم هیچ مشکلی ندارم. من راحتیم. با استفاده از تجربیات خودم و دیگران هم روحیه پیدا می‌کنم.

در این سال‌ها اگر امکان تغییر در شرایط زندان وجود داشت، دوست داشتید چه امکاناتی برای شما فراهم می‌شد؟

— اگر من چیزی از این حکومت بخواهم، خودم و شخصیتم در این ۲۲ سال زیر سوال می‌رود. حق و

حقوق ملت را بدهند، بیشتر از این دروغ نگویند و این همه دزدی و فساد را ریشه‌کن کنند.

شما در آذربایجان بازداشت شدید. چرا به زندان رجایی‌شهر تبعید شدید؟

— هیچ‌کس نفهمید. حتی به خانواده‌ام در دادگاه مه‌آباد گفتند دستور از بالاست. در این محکمت کسی پاسخگو نیست. ما ۹ نفر تبعید شدیم به اینجا. پنج نفر ابدی بودیم، دو نفر در این زندان فوت کردند، چهار نفر هم حکم عفو گرفتند و آزاد شدند.

آن دو نفر زندانی محکوم به ابد که در زندان فوت کردند، چه کسانی بودند؟

— یکی ظاهر مصطفوی و دیگری محمد مهدی زالیه. هر دو حبس ابدی بودند و نزدیک به ۲۰ سال حبس کشیدند. ظاهر، دموکرات جدا شده بود. زالیه هم عضو کومله بود.

در این سال‌ها شاهد اعدام بسیاری از زندانیان سیاسی بوده‌اید. در مورد اعدام‌شدگانی بگویید که رابطه نزدیک‌تری با هم داشتید.

— شاید بیشتر از ۵۰ زندانی سیاسی را دیدم که اعدام شدند. یک نفر بود به اسم انور جوانمردی. ترک سقر بود، اگر خدایی هست خودش قضاوت کند. خیلی جوان بود. همیشه با هم شوخی می‌کردیم. روزی که می‌خواستند اعدامش کنند مایه افتخار بود. لباسی که برای ملاقات تنش می‌کرد پوشید. ادکلن زد، شکلات و نقل پخش کرد و گفت که اگر خوبی بدی دیدید، ببخشید. این صحنه هیچ‌گاه از یادم نمی‌رود.

در این مدت با عفو، آزادی مشروط و مرخصی شما موافقت نشده است. آیا خانواده شما پیگیر پرونده‌تان بوده‌اند؟

— من اعتصاب غذا کردم. از طرف دادستانی کل کشور نامه دادند به مه‌آباد. پرونده من را فرستادند تقاضای عفو شود. همه این‌ها تکمیل شد. اطلاعات بوکان مخالفت کرد. ما چون خانواده شهید هستیم، خانواده پیگیر کار من نبودند. اما ثابت شد برای من پرونده‌سازی شده. از اطلاعات تهران مامور رفت. از اطلاعات استان

مامور رفت. بعد از پیگیری با تقاضای عفو من موافقت شد. الان سه ماه است که پرونده من به کمیسیون عفو و بخشودگی تهران رفته است. نمی‌دانم قبول شود یا نه. دو هفته پیش یکی از نمایندگان اطلاعات بعد از ۲۲ سال آمد پرسید که شما از عضو بودن در حزب دموکرات، پشیمانید؟ گفتم اگر بگویم پشیمانم اوج نادانی است. آخر سر به من گفت که متأسف است.

فکر نمی‌کنید ملاقات نماینده وزارت اطلاعات به خاطر آزادی مشروط بوده باشد؟

— من فکر نمی‌کنم اطلاعات اگر بخواهد من را آزاد کند به پشیمانی و توبیخنامه من احتیاجی نداشته باشد. من کاری نکردم که ابراز پشیمانی کنم. نه دزدی کردم، نه تجاوز به عنف و نه هیچ جرم دیگری.

آیا فعالیت مسلحانه داشته‌اید؟

— به هیچ‌وجه فعالیت مسلحانه نداشتم. من یک هوادار ساده بودم. به وزیر اطلاعات و لاریجانی هم همین حرف‌ها را نوشتم. بازجوی من می‌گفت تو خانواده شهیدی، ترک زبانی، شیعیای. چه کار داشتی به یک حزب کردی ملحق شوی؟ فقط برای من پرونده‌سازی شده.

امیدوار هستید که روزی ترک‌ها و کردها به صورت فدرالی منطقه خود را اداره کنند؟

— من ۲۲ سال است اینجا هستم، تا حالا دو بار سیاست حزب عوض شده. یک زمانی خودگردانی، خودمختاری و فدرالیسم مطرح شد. ترک، کرد، بلوچ و عرب طبق قانون

اساسی باید به حق خودشان برسند. فرقی نمی‌کند فدرالی یا خودمختاری. حکومت به قانون عمل نمی‌کند. بر اساس اصل ۱۵ قانون اساسی قرار نیست همه ایرانی‌ها فارسی بخوانند. مگر ترک‌ها، بلوچ‌ها و عرب‌ها انسان نیستند. موقع جنگ شهید می‌دهند، مالیات می‌دهند ولی وقتی به حق و حقوقشان می‌رسد، می‌شوند وطن فروش و جاسوس. مشکل ما با سیستم است. قانون خوبی داریم اگر عملی شود.

گفته می‌شود در صورت خودمختاری، اقلیت‌های ترک‌زبان، با فارس‌زبان‌ها درگیر خواهند شد. در

مورد این ادعا چه نظری دارید؟

— مقصر همه این مسائل فقط حکومت است. درگیری نقده یادتان هست؟ مسبب آن جریان فقط حکومت بود. اوایل انقلاب منطقه ما دست دموکرات و کومله و پیکار بود. امروز در منطقه بوکان و میاندوآب نمی‌توانی بگویی کی ترک است، کی کرد است. در هم حل شده‌اند. با هم ازدواج کرده‌اند. ملت به آگاهی و درایت رسیده‌اند. فکر نمی‌کنم درگیری ایجاد شود. امروز هر چه تفرقه داشته باشیم، به نفع حکومت مرکزی است. منبع: رادیو زمانه ***

زندانی سیاسی آزاد باید گردد

دیکتاتورها از آزادی اندیشه وحشت دارند. زیرا پاسدار سلطه اقلیت چپ‌الگر بر اکثریت مردمند. اولین گام انقلاب مردم در همه جا گشودن در زندانهاست. انقلابی که در ایران آغاز شده با اعلام قانون آزادی بی قید و شرط عقیده و بیان و تشکل، برای همیشه به دوران زندان و زندانهای سیاسی پایان خواهد داد. با سرنگونی توحش اسلامی سرمایه داران، عزیزان در بند را از چنگ دژخیمان رها خواهیم کرد و جامعه‌ای انسانی و آزاد و برابر را پی خواهیم ریخت.

زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری!
حزب کمونیست کارگری ایران

شوراهای سازماندهی اعتراضات را در همه جا ایجاد کنیم

حکومت اسلامی آشکارا مستاصل است و در بحران لاعلاج دست و پا می‌زند. توان کنترل جامعه به شکل سابق را ندارد. مردم نیز نشان داده‌اند که تحمل این شرایط را ندارند. باید مبارزات مان را سازمان یافته و سراسری کنیم.

یک ابزار مهم هدایت و سازماندهی مبارزات در این شرایط، شوراهای سازماندهی اعتراضات است. شوراهای سازماندهی می‌توانند در همه محلات و شهرها ایجاد شوند و اعتراضات مردم را رهبری کنند، مردم را حول خواست‌های سیاسی و رفاهی و حول خواست‌های آزادیخواهانه و عدالت طلبانه متحد نگه‌دارند و نقش رهبری میدانی مردم را بعهده بگیرند.

اکنون وقت سازماندهی اعتراضات شهری در سراسر کشور است.

حزب کمونیست کارگری فعالین سیاسی و اجتماعی و فعالین و رهبران کارگری و جوانان معترض را فرامی‌خواند در هر شهر و محلی که می‌توانند، شوراهای سازماندهی اعتراضات را ایجاد کنند، جوانان و مردم معترض و پرشور را در این شوراها جمع کنند و با استفاده از روابط و امکانات خود و با استفاده از مدیای اجتماعی حلقه تماس خود با مردم شهر را گسترش دهند.

زنده باد شورای سازماندهی اعتراضات در سراسر کشور

اطلاعیه های حزب

کارگران تصمیم پیشروانه حکومت در مورد افزایش دستمزد را نمی پذیرند

شورای عالی کارحکومت حداقل دستمزد سال ۹۸ را ۳۶ درصد افزایش، یک میلیون و ۵۱۶ هزار تومان تعیین کرد. این یک تصمیم جنایتکارانه طبقه مفتخور حاکم، تصمیم مستی میلیاردی است. تصمیم مستی دزد و فاسد علیه طبقه کارگر است. اما کارگران این را نمی پذیرند و با گسترش اعتصاب و اعتراض به آن پاسخ خواهند داد. تشکل های مختلف کارگری، معلمان و بازنشستگان در بیانیه ها و تجمعات و اعتصاباتشان از قبل اعلام کرده اند که حقوق ها باید بالای ۷ میلیون تومان باشد.

۳۶ درصد افزایش دستمزد کارگران با توجه به تورم لگام گسیخته به معنی فقر بیشتر، بیماری و افسردگی بیشتر، کودکان کار بیشتر، ترک تحصیل تعداد بیشتری از کودکان و گسترش مصائب اجتماعی مانند اعتیاد و تن فروشی و از هم پاشیدن خانواده های بیشتر و گسترش انواع خشونت های اجتماعی است.

۳۶ درصد افزایش دستمزد در حالی است که دولت اعلام کرده بود توان افزایش بیش از ۲۰ درصد را ندارد. روشن است که همین ۳۶ درصد را در وحشت از گسترش اعتصاب و اعتراض و در وحشت از یک خیزش عظیم توده ای افزایش داده اند. مردم میگویند هزینه هایی که صرف سیاست جنایتکارانه تان در منطقه میکنید، هزینه گله آخوند و امام جمعه ها، هزینه بیت رهبری، هزینه هایی که صرف وزارت اطلاعات و سایر ارگانهای سرکوب میکنید، باید صرف افزایش حقوق ها و صرف تحصیل و بهداشت رایگان و بیمه بیکاری به میلیون ها بیکار و سایر خدمات اجتماعی شود.

حکومت تلاش میکند تحریمهای اقتصادی را مسئول شرایط معیشتی فلاکتبار کارگران قلمداد کند، اما تا کنون حقوقهای نجومی مقامات و مسئولین مفتخور حکومتی از هر تحریمی مصون مانده است! همانطور که کارگران و مردم در تجمعاتشان بارها اعلام کرده اند دشمن ما همینجا است.

امروز طبقه کارگر در راس یک جنبش عظیم توده ای علیه فقر و فلاکت به میدان آمده است. اعتصابات سراسری، کیفرخواست علیه دزدی و چپاول و فساد مدیران و کارفرمایان و مقامات دولتی و بجالش کشیدن استثمار و نظام بردگی مزدی از ویژگیهای جنبش کارگری در شرایط حاضر است. بر متن چنین شرایطی میتوان و باید در عرصه مبارزه برای افزایش دستمزدها به حداقل ۷ میلیون تومان نیز حکومت اسلامی سرمایه را به عقب نشینی وادار کرد.

حزب کمونیست کارگری تصمیم جنایتکارانه جمهوری

اعتراضات و فعالیتهای مختلف باید این خواست را به حکومت اسلامی تحمیل کنیم.

پیش بسوی اعتصابات سراسری
حزب کمونیست کارگری ایران
۲۳ اسفند ۹۷، ۱۴ مارس ۲۰۱۹

شلاق مطلقاً ممنوع! فراخوان به کارزاری گسترده برای لغو مجازات شلاق!

جمهوری اسلامی با ارباب و تحقیر سیستماتیک جامعه، با زندان و شکنجه و اعدام و شلاق و تجاوز و سنگسار و حجاب و قصاص اسلامی، توانسته به بقای ننگین خود ادامه دهد. مبارزه مردم ایران البته رژیم را در خیلی زمینه ها به عقب رانده ولی اکنون زمان آنست که جامعه ایران علیه مجازات شلاق بطور مشخص بپاخیزد و این حربه شنیع را از کف رژیم اسلامی بیرون آورد.

جمهوری اسلامی شلاق را بعنوان مجازات در تقریباً همه زمینه های زندگی مدنی و سیاسی، از جمله در دفاع از فرهنگ منحن اسلامی اش نظیر مقابله با "روزه خواری" و "شراب خواری"، یا علیه کارگران اعتصابی، و یا اخیراً و بطور روزافزون علیه

زندانیان سیاسی، بکار می گیرد. از جمله در ماههای اخیر محمد حبیبی از فعالین معلمان، جعفر عظیم زاده رهبر سرشناس کارگران و نسرین ستوده وکیل مدافع زندانی سیاسی شناخته شده را به ضربات شلاق محکوم کرده است. آشکار است که رژیم اسلامی که زیر فشار اعتراضات گسترده مردم در حال احتضار است، میکوشد با شلاق چرخانی مگر جامعه را مرعوب و تحقیر و از این طریق "اداره" کند.

شلاق مجازاتی ضد بشری و باقیمانده از قرون وسطی و عصر بربریت است. این نوع مجازات باید مطلقاً و در همه جا لغو شود. هر جایی هم که بویی از تمدن برده است این نوع مجازات منسوخ شده و احیای آن در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی و حالا بکارگیری آن علیه زندانیان سیاسی موجب حیرت و نفرت جهانی است. باید این حربه را تماماً از دست جمهوری اسلامی درآورد. شلاق باید مطلقاً ممنوع و محکوم شود. باید هر مورد محکومیت به شلاق و یا اعمال آن با اعتراض وسیع اجتماعی در داخل و خارج ایران روبرو شود. باید هر مورد شلاق یا حکم آن به یک اسکاندال برای جمهوری اسلامی تبدیل شود. باید در مجامع کارگری و اجتماعات مردم آزاده جهان جمهوری اسلامی را به جرم اعمال چنین مجازات ضد بشری به محاکمه کشید. باید کاری کرد تا تمامی سازمانهای مدعی دفاع از حقوق بشر، همه دولتها و احزاب سیاسی در سراسر جهان ناچار شوند این برگشت قرون وسطی و عصر برده داری که در ذات مجازات شلاق نهفته است را فوراً و قویاً محکوم کنند. باید رژیم اسلامی شلاق را همه جا رسوا کرد.

حزب کمونیست کارگری همه مردم آزاده، همه کارگران و معلمان و دانشجویان و همه تشکل ها و سازمانهایی که برای آزادی و حرمت انسانی مبارزه میکنند را به کارزاری وسیع و گسترده چه در داخل و چه در خارج ایران برای الغاء مجازات صفحه ۹

اسلامی در مورد دستمزد سال ۹۸ را شدیداً محکوم میکند و از کلیه کارگران، و همینطور معلمان و بازنشستگان و از کلیه خانواده ها میخواهد که خود را برای اعتصابات و تجمعات بزرگ اعتراضی آماده کنند.

پیش به سوی اعتصابات و اعتراضات سراسری
حزب کمونیست کارگری ایران
۲۹ اسفند ۱۳۹۷، ۱۹ مارس

استقبال وسیع از طومار آزادی اسماعیل بخشی در نیشکر هفت تپه

روز پنجشنبه ۲۳ اسفند در دفاع از اسماعیل بخشی و برای آزادی او طوماری در میان کارگران نیشکر هفت تپه به جریان افتاده است. در این طومار گفته شده است "ما کارگران نیشکر هفت تپه اعلام میداریم که آقای اسماعیل بخشی نماینده قانونی ما بوده و هدفی جز احقاق حقوق کارگران نداشته است. لذا خواهان آزادی بدون قید و شرط ایشان هستیم". بنا به گزارشهای دریافتی تاکنون اکثر کارگران نیشکر هفت تپه و بسیاری از خانواده های کارگران این طومار را امضا کرده اند. این طومار همچنان در حال امضا شدن در میان کارگران است. در اعتراض به زندانی کردن اسماعیل بخشی این رهبر محبوب کارگران امروز نیز خانواده او در مقابل شرکت و در جمع کارگران حضور یافتند و خواهان آزادی او شدند و این طومار در ادامه حضور آنها به امضاء گذاشته شد.

حرکت جمعی کارگران نیشکر هفت تپه در اعتراض به زندانی کردن اسماعیل بخشی یک حرکت بسیار مهم و قابل توجه است و باید مورد حمایت همه کارگران و مردم قرار گیرد. اسماعیل بخشی با دفاع جسورانه اش از حقوق کارگران نیشکر هفت تپه، در قلب همه کارگران و مردم جای دارد و آزادی او خواست همه کارگران و مردم است.

حزب کمونیست کارگری حرکت کارگران نیشکر هفت تپه برای آزادی اسماعیل بخشی را ارج مینهد و همه کارگران را به پیوستن وسیع به آن فرا میخواند. اسماعیل بخشی و همچنین سپیده قلیان که همراه با او دستگیر شده و همه زندانیان سیاسی باید بدون قید و شرط آزاد شوند. با کارزارها و طومار و

پیش به سوی ایجاد شوراهای کارگری

اطلاعیه های حزب

از صفحه ۶

شلاق فرامیخواند. حزب ما تا کنون در این زمینه فعال بوده، اما اکنون مصمم هستیم کارزار علیه مجازات ضد بشری شلاق را با تمام قوا گسترش دهیم. ما همانطور که با دامن زدن به يك جنبش وسیع علیه اعدام در ایران جمهوری اسلامی را در زمینه مجازات اعدام بدرجاتی عقب رانده ایم و یا با اتکاء به يك جنبش جهانی در دفاع از سکینه محمدی جمهوری اسلامی را مجبور کردیم تا مجازات هولناک سنگسار را عملاً متوقف کند، اینبار نیز مصمم هستیم با اتکاء به حمایت مردم ایران و جهان حربه ضد بشری شلاق را از دستان پلید جمهوری اسلامی بیرون آوریم. در این راه ما صمیمانه دست همه فعالین و نیروهای مبارزه برای لغو شلاق را میفشاریم.

شلاق، فورا و در همه جا، لغو باید گردد!

زنده باد آزادی و برابری و حرمت انسانی!

سرنگون باد جمهوری اسلامی!

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۴ اسفند ۱۳۹۷، ۱۵ مارس ۲۰۱۹

احکام شنیع و سنگین زندان و شلاق برای نسرین ستوده را محکوم میکنیم!

نسرین ستوده در یکی از بیدادگاه های حکومت و بدون حضور وکیل به ۳۸ سال زندان و ۱۴۸ ضربه شلاق محکوم شده است. محمد مقیسه، یکی از جنایتکاران حکومت که قاضی این پرونده است، مدت محکومیت نسرین ستوده، وکیل دادگستری، را هفت سال اعلام کرده است، اما رضا خندان همسر نسرین ستوده

گفته است که احکام ۳۸ سال زندان و ۱۴۸ ضربه شلاق به همسرش اعلام شده است. این محکومیت ها مربوط به دو پرونده است، ۵ سال زندان بابت پرونده اول و ۳۳ سال زندان با ۱۴۸ ضربه شلاق بابت پرونده دوم.

“آنها مات نسرین ستوده اجتماع و تبنای علیه امنیت ملی، فعالیت تبلیغی علیه نظام، عضویت در گروه های غیر قانونی، تشویق مردم به فساد و فحشا، ظاهر شدن بدون حجاب شرعی در محل شعبه بازپرسی، اخلال در نظم و آسایش عمومی و نشر اکاذیب به قصد تشویش اذهان عمومی” عنوان شده است. با سیستم قضائی کثیف جمهوری اسلامی در واقع اکثریت مردم ایران مجرم محسوب میشوند!

از نظر اکثریت عظیم مردم جمهوری اسلامی حکومتی فاسد، ارتجاعی و ضد انسانی و مسئول ناامنی و به تباهی کشیده شدن زندگی بسیاری از مردم است. چنین احکامی تنها و تنها به خشم و نفرت عمیق تر مردم منجر میشود. جمهوری اسلامی در عین حال با پرونده سازی علیه وکلا و

زندانی کردن آنها تلاش میکند، مانع دفاع آنها از زندانیان سیاسی و فعالین سیاسی شود و عملاً حق دفاع را از زندانیان سلب کند. اما این سرکوبگری ها حکومت را نجات نخواهد داد. فضات و مقامات جنایتکار حکومت هم میدانند و تردیدی ندارند که این حکومت عمر چندانی نخواهد داشت و طولی نخواهد کشید که قاضی مقیسه و رئیس جدید قوه قضاییه و سایر جنایتکارانی که در قوه قضاییه و مجلس و دولت و بیت رهبری و سایر ارگانهای حکومت به جنایتکاری و سرکوب مردم مشغول بوده اند، در دادگاه های مردمی، به جرم چهل سال سرکوب و جنایت و دزدی و مفتخوری و تحمیل فقر و محرومیت به اکثریت عظیم جامعه، محاکمه خواهند شد.

حزب کمونیست کارگری حکم وحشیانه زندان و شلاق علیه نسرین ستوده را شدیداً محکوم میکند و از همه مردم میخواهد به هر شکل که میتوانند، به این گستاخی آشکار حکومت و احکام جنایتکارانه ای که علیه سایر فعالین اجتماعی صادر شده اعتراض کنند. خواست آزادی فوری کلیه وکلا و فعالین کارگری و اجتماعی و کلیه زندانیان سیاسی باید به يك خواست محوری کلیه اعتراضات و اعتصاب تبدیل شود.

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۰ اسفند ۱۳۹۷، ۱۱ مارس ۲۰۱۹

از صفحه ۵ اخبار و گزارشات هفتگی...

پرستاران زن در یکی از مراکز درمانی به مناسبت هشت مارس روز جهانی زن، و برگزاری مراسم هشت مارس در تهران به همت ندای زنان ایران، از دیگر ابتکارات مهم و تاثیرگذار امسال بود.

مراسم هشت مارس در تهران برگزاری روز جهانی زن در سنجند و حومه سنجند و در بین کوهنوردان اشنویه، کامیاران هم از جمله اقداماتی است که جا دارد به آنها اشاره شود.

“گرامی باد هشت مارس” در مدارس ایران توسط معلمان و دانش آموزان روی تخته های کلاسها نقش بست و حتی معلمان شیراز اقدام به يك کار جمعی با در دست داشتن پلاکارهایی در حمایت از حقوق زنان کردند.

در شبکه های اجتماعی شاهد انتشار پیامهای تصویری از شهرها و روستاهای داخل ایران با تاکید بر ضرورت مبارزه با جمهوری اسلامی برای تحقق حقوق زنان، و شعارهای “نه به حجاب اجباری”، “برابری زن و مرد”، “رهایی زن رهایی جامعه” و “نه به تبعیض علیه زنان”، “نه به سرکوب فعالین و زنان” بودیم و نیز به اشتراك گذاری پیامهای تصویری از برداشتن حجاب ها در سطح شهر و اماکن عمومی و مقابل مساجد،

اقدامات بودند. فرهنگ و قوانین اسلامی و نرینه

در خارج کشور هم شاهد يك همبستگی وسیع با زنان و مردم ایران، مراسم هشت مارس، از طریق برگزاری نمایشگاه عکس از چهل سال مبارزه زنان ایران، حمایت از فعالین دربند و شعارهایی علیه حجاب اجباری، علیه قوانین اسلامی و سرکوب زنان و جامعه و علیه کلیت جمهوری اسلامی در تجمعات و مراسم و تظاهرات های ده ها شهر اروپا، کانادا و ترکیه برگزار شد. از جمله این شهرها به وین اتریش، استکهلم سوئد، آمستردام هلند، دنهاخ هلند، گوتبرگ سوئد، پاریس فرانسه، کوپنهاگ دانمارک، ونکوور و تورنتو کانادا، کلن و فرانکفورت و هانوفر و لایپزیک آلمان، مالمو سوئد، هلسینکی فنلاند و اسکیشسیر ترکیه می توان اشاره کرد که فقط با سازماندهی حزب کمونیست کارگری ایران و سازمان جوانان این حزب امکان پذیر بود.

هشت مارس ۲۰۱۹، روز جهانی زن، چهلمین سالگرد آغاز شکل گیری جنبش نوین رهایی زن با پرچم انقلاب زنانه علیه حجاب اجباری، تفکیک جنسیتی، بردگی جنسی و کلیت جمهوری اسلامی بود، و بدرستی اقدامات انجام شده امسال، به گرامیشدات چهل سال مبارزه زنان ایران برای رهایی از شر

رهایی زن توانست، دیگر جنبش های سیاسی، مبارزاتی و اعتراضی را نیز با خود همراه کند.

اطلاعیه ها، بیانیه ها و پیام های تشکلهای کارگری و فعالین این عرصه نیز، امسال نسبت به سالهای قبل بیشتر و چشمگیرتر بود و این نشان میدهد که توجه ها بیش از قبل به جنبش نوین رهایی زن و نقش زنان در رادیکالیزه کردن اعتراضات پیش از گذشته، در يك اصطلاح نقش انقلابی زنان و انقلاب زنانه جاری در جامعه ایران، معطوف شده، و جنبش های مبارزاتی و سیاسی دیگر، بیش از قبل به درجه اهمیت بالا بردن پرچم رهایی زن برای رهایی کل جامعه در مقابل حکومتی که با حجاب اجباری و پرچم زن ستیزی، از سال ۵۷ اقدام به سرکوب زنان، شوراهای کارگری و کل جامعه کرد پی برده اند؛ رویکردی که نسبت به سالهای قبل پررنگتر و برجسته تر شده و بیشتر مورد توجه فعالین قرار گرفته است. اطلاعیه ها و بیانیه های اتحادیه آزاد کارگران ایران، کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری، سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، اتحاد سراسری بازنشستگان ایران، انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه، کانون نویسندگان ایران و پیام پروین محمدی فعال کارگری از جمله این

بیانیه مشترک چند تشکل کارگری در مورد تعیین دستمزد سال ۱۳۹۸

ضرورت حیاتی مبارزه متحدانه برای مزی معادل سطح متوسط هزینه خانوار در سال ۱۳۹۸ گرانی روز افزون و فلج کننده، بیکاری گسترده و درآمدی ناچیز که برای زندگی حداقلی هم کافی نیست اکثریت عظیم جامعه را به زیر خط فقر سوق داده است.

افزون بر این، کارفرمایان خصوصی و دولتی بی پروا از پرداخت مزد کارگران سرپیچی می کنند و صدها هزار کارگر ماه هاست که همان مزدهای ناچیزشان را نیز دریافت نکرده اند.

تجربه کارگران از زمان تشکیل به اصطلاح «شورای عالی کار» تاکنون نشان داده است که این شورا و کمیته مزد وابسته به آن وظیفه خود را تأمین رضایت کارفرمایان و دولت سرمایه داری حامی آنها می داند و در نتیجه تصمیم و اراده دولت و کارفرماها به کارگران تحمیل می شود. اینان هیچ گرهی از مشکلات طبقه کارگر نمی کشایند و هیچ نانی به سفره کارگران نمی آورند. مزد اکثریت قریب به اتفاق کارگران به مراتب از خط فقر پایین تر است. افزایش حداقل مزد کارگران به بالاتر از خط فقر و به مزی درخور یک زندگی عادی و متوسط، فقط و فقط با همت و مبارزه خستگی ناپذیر خوددواها و تشکل های مستقل کارگری میسر می شود. به همین دلیل از نظر ما مرجعی که صلاحیت تعیین مزد برای کارگران را دارد خود کارگران و نمایندگان منتخب آنان است. حداقل چیزی که می توان

گفت این است که نمایندگان مستقل کارگران که یک طرف اصلی موضوع مزد هستند باید بتوانند خواست کارگران را بیان کنند و اراده آنان را در مقابل کارفرمایان و در سطح جامعه اعلام نمایند و برای اجرای آن تلاش ورزند. اما همه می دانند که در ایران سندیکاها و تشکل های مستقل کارگری از بحث و مذاکره مزد منع می شوند، همان گونه که از دیگر موضوعات و فعالیت های کارگری منع شده اند. سرمایه داران برای پایین نگه داشتن دستمزد همه چیز را زیر پا می نهند و از همه اهرم های قدرت برای حفظ منافع خود استفاده می کنند. کارگران در قدرت جانی ندارند و از این رو تنها راه کارگران اتحاد و همبستگی با هم طبقه ای های خود و مبارزه متحدانه برای دستیابی به حقوق و منافع مشترکشان است.

از نظر ما در زمینه حداقل دستمزد و سطح مردها به طور کلی باید خواستار سطح مزی باشیم که دست کم رفاهی در سطح متوسط کشور برای کارگران تأمین کند؛ یعنی طبیعی و به حق است که کارگران دست کم مزی معادل میانگین هزینه خانواری معمولی (مثلاً ۴ نفره) با سطح متوسط زندگی برای سال ۱۳۹۸ طلب کنند. افزایش مزد، برخلاف ادعای کارفرمایان و مقامات دولتی و برخلاف ادعای اقتصاددانان مدافع سرمایه داری، هیچ نقشی در تورم ندارد. تورم در ایران دلایل اقتصادی

و سیاسی خاص خود را دارد که هر کسی با اندکی واقع بینی و دلسوزی برای منافع کارگران، از آن آگاه است.

شورای عالی کار در اقدامی فریبنده به تبعیت از نوبخت رئیس سازمان برنامه و بودجه، زمزمه افزایش ۲۰ درصدی مزدهای اسمی را برای سال ۱۳۹۸ به راه انداخته است که با این افزایش، حداقل مزد در این سال به حدود یک میلیون و ۳۴۰ هزار تومان خواهد رسید. اما این سطح مزد هیچ مرهمی بر زخم خانوار کارگری ایران نخواهد گذاشت. طی چهل سال گذشته همواره مزد کارگران حدود یک پنجم مبلغ لازم برای تأمین هزینه متوسط زندگی یک خانوار معمولی شهری بوده است. با افزایش حداقل مزد به میزان ۲۰ درصد در همچنان بر همان پاشنه خواهد چرخید و فقر همچنان زندگی کارگران و زحمتکشان را به کام مرگ و تباهی خواهد کشاند.

در اواخر سال ۱۳۹۶ تعدادی از تشکل های مستقل کارگری با توجه به هزینه متوسط خانوار در سطح کشور و سطح تورم موجود و نرخ تورم مورد انتظار برای سال ۱۳۹۷، مبلغ حداقل مزد را پنج میلیون تومان اعلام کردند. واقعیت نشان داد که در تعیین این مبلغ هیچ گونه اغراقی صورت نگرفته بود. حتی آمارهای رسمی مؤید درستی این واقعیت اند: بر اساس آمار بانک مرکزی در زمینه بررسی بودجه خانوار شهری برای سال ۱۳۹۶،

هزینه متوسط یک خانوار شهری در سال ۱۳۹۶ حدود ۴۲ میلیون تومان در سال و یا ماهانه ۳/۵ میلیون تومان (سه و نیم میلیون تومان) برآورد شده است. این هزینه برای خانواری است که تعداد متوسط اعضای آن برابر با ۳/۲۸ نفر (سه و بیست و هشت صدم) باشد. پس هزینه متوسط یک خانوار ۴ نفره در سال ۱۳۹۶ تقریباً معادل ۴/۲۷ میلیون تومان (چهار میلیون و دویست و هفتاد هزار تومان) در ماه بوده است. صندوق بین المللی پول نرخ تورم در ایران را برای سال ۹۷ حدود ۳۰ درصد و برای سال آینده حدود ۳۴ درصد برآورد کرده است (که البته تخمینی حداقلی است). برای محاسبه هزینه متوسط یک خانوار ۴ نفره در سال ۱۳۹۷ باید ۳۰٪ به چهار میلیون و دویست و هفتاد هزار تومان هزینه سال ۱۳۹۶ افزود که در نتیجه هزینه متوسط یک خانوار چهار نفره در سال ۱۳۹۷ به رقمی در حدود ۵.۵ میلیون تومان در ماه می رسد. بر همین اساس با توجه به اینکه نرخ تورم در سال آینده طبق برآورد صندوق بین المللی پول به بیش از ۳۴ درصد می رسد، برای محاسبه میانگین هزینه زندگی یک خانوار ۴ نفره در سال ۱۳۹۸ باید ۳۴٪ به مبلغ ۵.۵ میلیون تومان در ماه افزود که بیش از ۷ میلیون تومان در ماه می شود. بنابراین خواست حداقل دستمزد به مبلغ ۷ میلیون تومان در ماه برای سال ۱۳۹۸

خواستی منطقی و بدور از هر گونه اغراق است.

ما از همه کارگران و فعالان کارگری و همه سازمان های مدافع حقوق کارگران می خواهیم تا از حداقل دستمزد به میزان ۷ میلیون تومان در ماه برای سال ۱۳۹۸ پشتیبانی کنند و با روشنگری و کار توضیحی برای مردم حقانیت این خواست را به پیش برند. طرح این خواست و مبارزه برای پیشبرد آن به روش های مختلف از نظر اقتصادی و معیشتی و مقابله با فقر سیاه تحمیل شده بر کارگران حائز اهمیت بسیار است. برای کارگران در مقابل شرایط خوارکننده موجود، تلاشی مصممانه برای دستیابی به حقوق خود به لحاظ اجتماعی و انسانی نیز دارای ضرورت و اهمیت درجه اول است.

۱ اسفند ۱۳۹۷

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

سندیکای کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه

کمیته هماهنگی برای کمه به ایجاد تشکل های کارگری

گروه اتحاد بازنشستگان

کانال خوزستان - امروز

<https://t.me/xozestan41>

منزلت، معیشت حق مسلم ما است

این فریاد کارگران و معلمان و بازنشستگان ایران در مقابل حکومت توحش اسلامی سرمایه داران است. در عصر پیشرفتهای شگرف بشری، ارتجاع سرمایه داری یک باتلاق متعفن را بنام جامعه بر انسانها حاکم کرده است. این را نمی پذیریم! تحقیر و بی اختیاری و زندگی زیر فقر را پایان خواهیم داد. انقلابی برای اعلام پایان عصر توحش و آغاز جامعه انسانی در ایران به حرکت در آمده است. انقلاب ضد مذهب، انقلاب ضد نابرابری و فقر، انقلاب ضد استثمار و ضد چپاول و ضد ارتجاع حاکم، انقلابی که بر پرچم آن نفی زندان و اعدام و فقر و تبعیض حک شده است. انقلابی که رفاه و آزادی و شادی را برای تک تک افراد جامعه تضمین میکند. کارگران و مردم ایران با شعار منزلت و معیشت و آزادی عزم کرده اند که حاکمیت مفتخوران اسلامی سرمایه دار را برای همیشه از سر جامعه جارو کنند. منزلت و رفاه و آزادی با قدرت انقلاب ما به قانون بی چون و چرای جامعه تبدیل خواهد شد

زنده باد انقلاب انسانی برای جامعه ای انسانی!
حزب کمونیست کارگری

سرنگون باد جمهوری اسلامی، زنده باد جمهوری سوسیالیستی!